

Pundets dollarvärde starkt nedskrivet

Svenska riksbanken upphör att t. v. notera några utländska valutor

Norska o. danska kronan devalverades samtidigt

LONDON (TT — Reuter).

Det brittiska pundet har devalverats från 4 dollar 3 cent till 2 dollar 80 cent. Internationella valutafonden meddelar att växelkurserna ändrats för det brittiska pundet, sydafrikanska pundet, norska kronan, indiska rupien och danska kronan.

Den norska kronans kurs kommer att hållas oförändrad gentemot det brittiska pundet, meddelar Norges bank. Kronan kommer alltså att devalveras gentemot dollar i samma omfattning som pundet.

Den danska kronan i norska kronor är 1938 och den tillfälliga devalveringen var 9,96 kronor för en dollar.

Danmark devalverade på söndagen den danska kronan

gentemot dollarn. Den nya kursen är 6,92 jämfört med 4,81. Pundkursen förblir oförändrad eller 19,36.

Brödet dyrare i England

LONDON (TT Reuter).

Storbrötet i England har skrivit ner pundet från 4 dollar 3 cent till 2 dollar 80 cent, meddelade finansminister Cripps i ett radiotilltal på söndagskvällen. Det officiella priset på guld

kommer att justeras i enlighet med den nya kursen. Internationella valutafonden har godkänt devalveringen. Bankerna och fondbörsen kommer att vara stängda på måndagen.

Frankrike har ännu inte fattat något beslut, sade Cripps. Belgien, Schweiz och Italien kommer inte att ändra sina växelkursen i förhållande till dollarn. Australien, Nya Zeeland, Sydafrika, Indien och Ceylon väntas följa det brittiska exemplet. Regeringen har redan meddelat att den inte kommer att livmedelskonventionerna, och det beordras att köpa 4 1/2 penny kommer att om ungefär fjorton dagar kosta 6 penny. Mjölet kommer att stiga i samma mån. I stort sett kommer emellertid priserna i butikerna att förbli oförändrade. Inte heller har värdet av sparmedel förändrats.

Den nya kursen 1 pund = 2,80 dollar har varit i kraft sedan i förra veckan. Det var först då som det sannolikt att den skulle stiga till 3,00.

Det beslutet träffades innan sir Stafford Cripps hade varit i Paris. Den åtgärd som jag redogjort för — sade finansministern — är den allvarigaste som regeringen någonsin har vidtagit, och vi vill att den ska bli ett exempel för andra länder. Den åtgärden kommer att stiga till 19,36.

Man räknar på experthet att den omedelbara följden av devalveringen blir att brittiska varor blir mer eftertraktade på dollarkurserna, under det att dollarkurserna blir dyrare att köpa. Förändringen berär inte valutans värde. Cansaderna kommer inte att göra något om omedelbart, sade finansministern och det är det som förklarar att priset på limpor av canadiskt vete kommer att stiga till 6 penny.

Persiskt-ryskt intermezzo

Bilden visar ett persiskt militärläger vid den persisk-ryska gränsen, där ett allvarigt gränstintermezzo utspelas, i det ryska soldater angripit en persisk gränspost och tagit en officer och 10 soldater som gisslan. Anledningen därtill är att de persiska myndigheterna nekat att utlämna en rysk officer och en rysk soldat som flytt över gränsen.

Katastroftorka i England: brända fält, inget vatten!

LONDON (TT — Reuter). I stora delar av Storbritannien har man nu om en tidig vinter med mycket regn och snö. Sommarens, som varit en av de torraste i människans historia, har varit en katastrof. I många delar av landet avstängs vattenförsörjningen f. n. under tio timmar om dagen och landsbrukarna betraktar hjälplöst sina förbrända fält och de uttorkade bäckarna.

Brittiska vattenverksförbundet har utsatt sin allvarigaste varning under de 38 år som organisationen funnits. Särskilt intressanta fall faller inom de närmaste sex veckorna, heter det, kommer landets vattenförsörjning att hotas allvarigt.

Sträng sparsamhet med vattnet har anbefallits för varje hem, kontor, verkstad och fabrik i byar och städer över hela landet. I en del städer är vattenstrycket så lågt, att det blott droppar ur kranarna och husmännens spisar varjar kopp av den dryga vätskan. Ransonering har införts på sina håll och vatten exporteras från mera lyckligt föllda samhällen till dem, som drabbats hårdast av torkan.

Mjölproduktionen har sjunkit i så hög grad att även bannans ransoner hålls. Meteorologerna har föga hopp att ge om en snabb förbättring av läget. Brunnar och vattenreservoarer har tömts och normala förhållande tycks vara avlägsna. Skottland är den enda del av Storbritannien, som inte drabbats allvarigt av torkan.

Köpenhamnarna får bära vatten

KÖPENHAMN (TT). De värma septemberdagar har druckit ökat vattenförbrukningen i Köpenhamn, vilket inom en vecka måste leda till genomgripande restriktioner, om ingen ändring sker. F. n. uppger vattenförbrukningen per dygn till 200.000 kbm., medan kapaciteten är 185.000 kbm. Differensen utjämnas genom avtappning från de olika vattenreservoarerna som tillsammans rymmer 320.000 kbm., men reserven har nu sjunkit till 70.000 kbm. och vattenstryket i ledningen har måst sänkas. På lördagen blev många hushålls vattningar i staden utan vatten i sina kranar och vatten måste bäras upp från de lägre vattningarna.

Den smärftfria barnafödelsel

VATIKANSTADEN (TT — Reuter). En auktoritativ talesman fastslår på lördagen att katolska kyrkan är i sin högst motståndare till smärftfri födelse. Talesmannen förklarade att en del protestantiska teologer förespråkar den smärftfria födelsen på grund av en formalistisk tolkning av bibelska ord att kvinna skall föda sina barn i smärta. Den katolska kyrkan har aldrig delat denna uppfattning som har sitt ursprung i ett oberättigat fasthållande vid bibelordets bokstavliga mening, sade talesmannen.

Stor konstgjord sjö i Schweiz

LONDON (TT — Reuter).

Den största konstgjorda sjön i Europa håller på att byggas i Bernområdet i kantonen Grisons i Schweiz. Sjön, som beräknas vara färdig om fyra år, skall rymma nära 600 miljoner kbm. vatten och skall driva ett kraftverk. Zürichs stadsfullmäktige har begärt en kredit på 85 milj. schweiziska francs för att kunna finansiera projektet. Det är det största lån som en schweizisk stad någonsin begärt.

Blixten slog ned i fyrverkerifabrik

BARI (TT — Reuter).

Fyra arbetare brändes på fredagen till döds av exploderande raketer i en fyrverkerifabrik nära Bari. En femte arbetare blev livsfarligt skadad. Explosionen framkallades av ett blixtnedslag.

197 dödsoffer för brand på båt i Canada

TORONTO (TT — Reuter).

Minst 197 dödsoffer krävdes då en ångare råkade i brand i hamnen här på lördagsmorgnen, men ytterligare ett 60-tal befinner sig fortfarande i den fruktansvärda branden som rasade nära fem timmar och som brände bort hela överbyggnaden på fartyget vars stälskrov låg i hetan.

Fruktansvärda scenor utspelades, då panik utbröt och skrikande passagerare i nattdräkter trängdes på deck för att försöka ta sig ned på kajen.

Brandkatastrofen orsakades möjligen av en brinnande cigarr eller cigarrett som lämnats kvar i en passagerarbil, förklarade styrelseordföranden i Canada Steamship Lines K. R. Marshall på söndagen.

Egyptier simmade över Eng. kanalen på sexton timmar

Abd El Rehim, som började sin kampsimning från Folkestone kl 10.34 på lördagen anslöt till Cap Gris Nez kl 2.32 på söndagsmorgnen. Han var utmattad och steg omöjligt i en båt som förde honom ut till den eskorterande trålaren. Förre ärt simmade Rehim över Kanalen på 17 1/2 timmar men då i motsatt riktning.

Rehim ut till den här gången blev 15 timmar 38 min. Han är den tredje simmannen i historien som lyckats betvinga Kanalen i båda riktningarna. De två andra är britterna E. H. Tennyson (1927 och 1934) och Tom Blower (1927 och 1948).

En landsman till Rehim, Marie Hassan Hamad, gick i vattnet vid Cap Gris Nez kl 3.32 på söndagen för att göra ett nytt försök att simma över till engelska sidan. Den 28 augusti tvingades han att ge upp 6 km. från kusten efter att ha simmat i 14 timmar.

Konungens tillstånd är försämrat

STOCKHOLM (TT).

Konungen har känt sig litet dålig de sista två dagarna. Han har varit litet mera andfådd och trött och bevarats av hostan. Han har därför bestämt sig för att inte resa till älgjakten på Malingsbo och Grönbo kronoparker den 28-29 september utan stannar på Sol-lund i ytterligare två dagar. Konungen kommer till Stockholm torsdag morgon.

Älgjakten kommer emellertid att hållas och kungarna Fredrik av Danmark och Mikael av Rumänien samt prins Axel av Danmark och prins Wilhelm deltar i jakten.

Kung Gustaf tillbringade söndagskvällen på Soliden med att eftermiddagen tillsammans med sin uppvaktning spela rummyr ånda till strax efter kl 23, upplyste förste hovmarskalken friherre von Essen sen på söndagskvällen. Monarkens föregångare på kullen och Sol-lund i ytterligare två dagar. Konungen kommer till Stockholm torsdag morgon.

Erotiker kastade bort kvinnokläder

De språda ställen i Klädfynd på måndagsmorgnen i Norrland har fått sin första kvinna. De har kastat bort av en erotisk med själva insikten i att kastat avsedda. Han

Fransyska blev "Miss Europa"

PALERMO (TT — Reuter).

Miss France, den 20-åriga Juliette Figueras, utsågs till miss Europa på söndagen. Det var höjdpunkten till fem dagars festligheter till ära för skönhetsdrottningarna från elva europeiska länder, däribland Sverige.

Skönhetsdrottningarnas sista framträdande skedde i strömmande regn. Som nr 2 placerades sig miss Switzerland, medan Italien och Danmark följde. Deras delade tredjeplaceringar.

Regeringen tar ställning i dag

Statsminister Erlander vill på söndagskvällen inte göra något allmänt uttalande om det skedd. Han förklarade endast sig för att svenska myndigheter kommer att ta ställning under måndagens löpp. Regeringen har kallat till sammanträde kl 10 på måndagen.

Det tillkommer riksbanken att fatta beslut om en växelkursändring, erinrar statsministern. Någon tid för överläggningar mellan regeringen och riksbanken i frågan är ännu inte utsett.

Bondeförbundsledaren dr Hedlund i Rådom vill inte i n. s. s. något uttalande, utöver det att han berömrar om att man tidigare från bondeförbundshall sagt att en devalvering blir nödvändig, helst en gemensam europeisk devalvering, och en sådan situation synes nu ha inträtt.

Brandkärsblockad i Halmstad

Svenska kommunalarbetsförbundet avdelning 125 i Halmstad, brandmännen, har förklarat att anställning av arbetstiden för staden brandmän i blockad fr. o. m. den 19 september. Orsaken är att överenskommen lön inte kan finansieras av Halmstads stad om minkning av arbetstiden för staden brandmän från 112 till 84 timmar per vecka.

Staden har under likarbehandling. De något brott inte föreligger hänvänder polisen den ifrågasatta personerna namn och hemvist.

Inga utlandsbetalningar förrän ny kurs bestämts

Som en följd av förändringen av kursen mellan dollar och pund har riksbanken beslutat att fr. o. m. måndag upphöra att notera utländska valutor. Vidare har valutakontoret bestämt att inga betalningar mellan Sverige och utlandet får ske oavsett om de skall fullgöras i svenska kronor eller utländska valutor. Dessa beslut har träffats för att bereda möjlighet för erforderliga interna överläggningar innan kursen mellan dollar och kronor fastställs. Så snart detta skett, vilket torde bli någon av de närmaste dagarna, kommer kursnoteringarna samt betalningarna mellan Sverige och utlandet att återupptas.

Enligt riksbankens beslut måste dock devalveringen ske till 20 procent, vilket innebär att devalveringen blev så kraftig som ca 30 procent. Innan våra egna myndigheter beslutat vad som skall ske med kronan i det nya läget kan man inte vänta några utrikesaffärer.

För riksbankenschefen Rooth betyder i det extra dagens öka en devalvering innebär och konsekvenser för primärvärden.

Om enbart den svenska kronan skulle devalveras med exempelvis 20 procent, vilken inverkan får det på den svenska primärvärden?

För vi betala 20 procent mer för en råvara som t. ex. ull, så inverkar det på de ylleter som görs i en svensk fabrik, men inte med 20 procent utan mycket mindre under förutsättning att övriga produktionskostnader blir oförändrade. Däremot stiger priset på engelsk ylleter som vi importerar med 20 procent.

En devalvering verkar mindre på levnadskostnaderna än på grosshandels- och detalpriserna. Utslaget på levnadskostnaderna blir därför ganska litet. Om ett flertal andra länder devalverar samtidigt så blir inverkan på våra priser mindre än om vi ensamma hade devalverat.

Några affärer i valutor gör vi givetvis inte, säger bankföreningens ordförande, bankdirektör Ernfriid Brownh. Folk, som planerat starta utlandsresor under måndagen, har nu hunnit få sin valutaförskottning och stoppas inte. För nya utlandsresor kan det möjligen tänkas något slags avräkningsförfarande.

Världsomfattande nedskrivning av "mjuka" valutor

LONDON (TT — Reuter).

En världsomfattande devalvering av mjuka valutor följde på Storbritanniens beslut att skriva ner pundet från 4,03 till 2,80 dollar.

Samtidigt som finansminister Cripps tillkännagav Storbritanniens beslut kom meddelanden från olika håll om nya kursen i förhållande till dollarn.

Australien har skrivit ned sin valuta till samma nivå som det brittiska pundet i förhållande till dollarn.

Den holländska regeringen meddelar att den ser sig tvungen att övergeva ett liknande steg som Storbritannien tagit i devalveringen.

Irlands republiken devalverade på söndagen pundet till lika med det brittiska pundet.

Det tyska pundet har devalverats.

Den franska regeringen har upphävt den fria guldmärken till vidare. Transfereringen av utländsk valuta skall installas och utländska konton i Frankrike blockeras. Bankerna och fondbörserna i de länder som drabbas av den finansiella omställningen hålls stängda på måndag.

Vädret i dag

Landsdistrikt: Svag till måttlig vind, övervägande mellan nord-öst och nordväst delvis molnigt och fortfarande opålitligt för åskkurar, något svalare.

Allmänna utsikter: Växlande vind, något öfverligt i de östra delarna, eljest mest uppehålls- väder, något svalare än under söndagen.

Sjödistrikt: Lätt till frisk bris övervägande mellan nord-öst och nordväst, en del skura, eljest måttligt till god skit.

MARKARYD.

LBK vann rättvist över Heberg i chansartat spel

Halmia otursförföljd, Malmö vandrar vidare

Lindbergs presenterar...

Damernas Höstmode

KAPPRÖNA fångar kanske intresset i första hand. De äro också värda mycken uppmärksamhet, ty de äro ulliga och mjuka i kvalitén, ytterst feminina och tjugiga i linjerna, eleganta och — som alla varor från Lindbergs övriga billiga.

CHIC FÖR HÖSTEN...

Nyheter i hand- och axelväskor i skinn, galon och vinybox.

VÄSKAN SOM GÅR I STIL.

Nyheter i hand- och axelväskor i skinn, galon och vinybox.

HANDSKAR SOM GÅR TILL KAPPAN

i skinn och mocka.

Klämnings har vi nu fått hem i en mängd olika modenheter. Materialet är för hösten övervägande ylle och Jersey.

Töle är det nya materialet i blusar. Siden och billigare vistrin finns i många olika modeller.

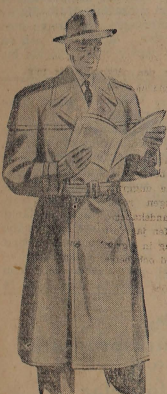
Kjolar som passar till alla blusar, även svarta serveringskjolar.

Bahytt Hatt i höst. Bahytten blir säsongens stora schlager.

Vi inbjuder alla Damer som äro intresserade av höstens mode att göra oss ett besök!

LINDBERGS Markaryd Tel. 155

Regn och rusk kännetecknar hösten

Den effektivaste regn- och rusk-säkringen är den varma och praktiska

Trenchcoaten

Prislag, med 120:-, 200:-

A. Dahls Eft.

Anders G. Lidberg.
Tel. 110 Markaryd.
Tel. bost. 102.

BASTA INKÖPSKALLA!

Höstkällarna har kommit. Radioröpet är aktuellt. Platserna enda specialaffär erbjuds Eder följande märken:

PHILIPS, AGA, TELEFUNKEN, LUXOR, DUX, CENTRUM.

Ekströms Radioaffär

Tel. 111. MARKARYD. Tel. 111.
Ombud i Hishult: Ake Håkansson. Tel. 58, Norra Ösby.

Markaryds Bio

RYNDENS RIDDARE
med Dennis Morgan och Dana Clark.
Barnförhuden.

Gynna

LAHOLMS TIDNING
annonsörer!

ALBIN NILSSON GÖRDE BADA MALEN — SAPHAL PLAN FÖR STÖRRE SPELET.

Det var faktiskt beklagligt, att regnet skulle komma i går middag, ty det förstörde mycket av vad som annars kunde blivit en mycket bra match på Laholms Idrottsplats. Nu var planen minst sagt saphal och spelet blev därför synnerligen chansartat. Men Laholms Bollklubb stod bättre på benen än vad Heberg gjorde och någon tvekan om vart segern skulle gå fanns aldrig.

Segern blev lagom stor — 2-0 kom den att lyda på — och de siffrorna avspeglar ungefär händelserna på plan. Stundtals var spelet rätt så jämnt, men i vissa perioder pressade LBK hårt. Och klubbens gjorde det mesta möjliga av den hela på 90 minuter. Framför allt gick man in för att verkligen spela boll och det var många vackert tänkta kombinationer, som visades. Att man sedan ibland "åkte skridsko" kunde ju inte spelarna lastas för.

För övrigt blev det en verklig klang- och jubeldag för LBK. B-laget vann nämligen förmatchen med 8-0 och innan hade pojklaget vunnit över Skottorps pojkar med 10-0. Alltså tre LBK-vinster med 20-0. Strålande.

Men regnet gjorde mer än att förvandla Laholms Idrottsplats vackra gräsmatta till en såpråda — den skrämdde också bort publiken. Men vi skulle tro att det ändå fanns cirka 200 åskådare, som kände planen. Och dessa fick se en spännande match.

Givetvis var man synnerligen nyfiken att se hur "nyförvärvet" Tutte Nilsson skulle smälta in i sin nya miljö. Nu skall vi i rättvisans namn säga, att han inte syntes så mycket. Han bröt bra men matade fram betydligt sämre. Men när han väl blir inspelad, så blir han stövsten i storförändring. Annars måste vi säga, att reservmålvakten Göte Hjalmarsson gjorde en ypperlig match och att Kurt inte var från 16 gjorde säkerligen intet.

Av backarna tycktes Olle Nilsson trivas bättre på den hela planen än kollegan Andersson och alla gåst tycktes Rune Magnusson trivas. Han slet och stod i värre och fick ut synnerligen mycket av sitt spel. Han har tydligen kommit i högre grad på hästskan. Ake Andersson spelade halvbäck i stället för Svenne och skötte sig väl utan att glänsa.

I kedjan överraskade Albin Nilsson positivt och gjorde en av sina bästa matcher. Han hade åttaliga lyckade räddar mot mål och tillslut vanns av Bror Erik Johansson bildade en utomordentligt farlig yttre. Då märkte Stig Larsson betydligt mindre men vad han gjorde, så gjorde han det rejält. Men har ytterst väl bevakad. De båda Lennartarna i mitten syntes inte så mycket. Jönsson är dock en stor tillgång. Han fördelar bollarna väl och skuter hårt. Det enda som det brister i är snabbheten, annars hade han varit en verklig storcester.

Heberg var — med undantag för den ruddäggade vänsterbacken — ett sympatiskt och bra gäng, som bemödade sig om att spela fotboll. Framför alla stod den lille, satte centerhalven, som dels var alldeles närvarande, dels fördelade spelet ypperligt. Den förmodade centerhalven hade inte blivit från det militära och ersattes med ord. v. Men denne hölls synnerligen väl i schack av Tutte. Vänsstern hörd också till de bättre i laget.

Tjugotrede man på plan, Gustav Karlsson, Halmstad, hade en hel del konstiga komploter på sitt samvete, men gjorde dock inga större tabbar.

LAR KANNA DIN MOTOR. CYKEL. Olika cyklar har olika köregenskaper. Gör dig därför ordentligt bekant med en ny motorcykel, innan du kör i samma tempo som med din gamla maskin.

Spelet.

började i hällande regn och LBK tillkämpade sig genast en hörna. Men Heberg noterade efter två min. sin farligaste

Halmia hade ett i Göteborg och förlorade trots överlag i spel. Det otursförföljda laget missade två straffar! HIF tillhör också säsongens olyckslag och mötte hittills oturliga Gais på Olympia. Det blev nederlag för HIF och jumbostöt över det hela.

Inför rekordpublik fick AIK stryk i Malmö. Sveriges Jönköping fick inte fortsätta sin segerrid. Degerfors satte punkt, kanske uttröttnings. Djurgården åtnjöt debut på Stadion gav nederlag. Bättre lycka i går hade Kalmar.

Göteborgs första hemmaseger

GÖTEBORGS: Göteborgskamraterna vann sin första seger på hemmaplan i lördagens match mot Halmia med 2-0 (1-0). Rättvisan i slutresultatet kan diskuteras då Halmia under matchens lopp faktiskt hade mera av spelet och flera målchanser än hemmalaget. Göteborg kostade händelserna på sig lyxen att missa två straffar i andra halvlek, som båda klarades av den i stor stil spelande Henry Andersson. Gisterna presterade över huvud taget inte mera heligt än i sin målpost. Halmia hade två skott på målet, men de båda var utan ytterligare effektivitet framför mål och kunde inte tillvarata chanserna i kassan. Halmia hade två halvbackarna Holger Hansson och Rune Emanuelsson som back efter sina skador, men den senare hade för dagen placerats som vd, där han emellertid inte gjorde någon större lycka. Bäst kvinnan var h. Ena Eken och v. Erik Bergqvist medan Henry Andersson som nämns var försvaret stora namn. Halmia hade K. E. Jacobson, I. O. Degerfors, som center och Willy Andersson, I. O. Göteborgskamraterna, som h. I. O. i av dem glänsade i spelet. Göteborg skötte sig hyggligt och var i varje fall effektivare än omkrinsvare. Landslagskandidaten Sveriges Svensson, som inte hade någon större framgång, led sig om v. Svensson i första halvlek. I andra halvlek var det Thure Grann och G. Ingvar Samuelsson som insatser. Göteborg vann 1-0 i 23 min. H. Bergqvist var i en boll utom räckhåll för Ludvigsson. Andersson målet till vänster i slutet av matchen. H. Bergqvist fick en fullträff från nära håll.

Gais slog HIF

HALSINGBORG: Gais svarade för sensationen att ta båda poängen från HIF. Det skedde i en sluttstruken och händelsefullt match, som hade inte så litet av jumbokarakter över sig. Både lagen fick ställa upp med två reserver, som samtliga tillhörde de dominerande spelarna på planen.

Nytt publikrekord i Malmö

MALMÖ: Publikrekord för Malmö idrottsplats slogs för fjärde gången i år då 19 000 personer beväpnade matchen mellan AIK och HIF. Hemmalaget stod sig i en serieledning ytterligare genom att vinna med 3-1, halvtid 1-1. Matchen spelades på en halvtid utmärkt spel, nämligen i en halvtid. Ledningsmålet kom i 34:e minuten genom Karl Palmér och sex minuter senare utmålade AIK. H. Östberg efter en misslyckad utövning av Gripen Bengtsson. I andra halvlek började bollen sedan kom ett stödregn och därmed sjönk spelet ett par klasser. Malmö gjorde rättvist ytterligare två mål. Det första var Rydell och nästa Tepper.

Delad pott i Jönköping

JÖNKÖPING: De många ryktena om Halmia och Timp S. Jönsson och Eidevall samt Jönköpings båda tabellplacerade var i slutet av matchen. Rekordpubliken i Jönköping i går då Södra spelade 2-2 mot Degerfors. Det blev en rätt riktig match. De båda konstriktur Södra spelarna gjorde inte någon större insats. Degerfors lag överraskade positivt.

Reservspåsk i Stockholm

STOCKHOLM: Djurgårdens första allsvenska seriematch för säsongen på Stadion resulterade i nederlag med 2-3. Halvtid 1-1 mot Elfsborg. Någon särskilt nytt barn fotboll kunde de två reservspåskade elvorna inte bjuda på, men i första halvlek var det stundtals litet flak och fart över spelet.

Djurgården tog ledningen efter 33 minuter genom Cedergren på passning från Nyström. Kvitteringen ombesörjde "Fåra" Bengtsson. Spelet senare efter en målskydd och onödig saxsax på "Cacka", 2-1 niktade v. Skoglund. I andra halvlek Cedergren jämmade. Vinstmålet svarade vi. Hjalmarsson i 28:e min. sedan bl. Redestad schabblat grovt.

Norrköping känns ej igen

KALMAR: Kalmar FF tog på ändagen två värdefulla poäng mot IFK Norrköping, som klart besegrades med 3-0 efter 1-0 i halvtid. Vidare var rättvis ännu om Norrköping var värda ett eller annat mål. IFK-elfven satte sig på kalmar igen. Spelet ut på plan

Lanbruksnoteringar

Ägnoteringar. HALSINGBORG, söndag. (TT). Skines ägcentrals avräkning skärps för veckan 19-24/9 har höjts med fem öre pr kg. till 3 kr. 50 öre.

Tipset

Striktips

Djurgården-Elfsborg	2-3
Göteborg-Halmia	2-0
Hälsingborg-GAIS	2-2
Jönköping-Degerfors	2-2
Kalmar FF-Norrköping	1-1
Malmö FF-AIK	3-1
City-Sandvikens AIK	2-1
Viken-Örebro SK	2-1
Hälsingborg-Råå	2-1
Jönköping-IFK Malmö	1-1
Norby-IFK Tidaholm	1-1
Holmsund-Skillefteps	3-1

Serier

Allsvenskan

Djurgården-Elfsborg	2-3
Göteborg-Halmia	2-0
Hälsingborg-GAIS	1-2
Jönköping-Degerfors	2-2
Kalmar FF-Norrköping	3-0
Malmö FF-AIK	3-1
Malmö FF	8 0 0 32-7 16
Jönköping	8 1 1 23-13
Hälsingborg	8 4 0 25-15
AIK	8 3 2 3 12-11
Göteborg	8 2 4 2 11-17
Kalmar FF	8 2 4 12-12
Norrköping	8 3 1 4 15-7
Djurgården	8 2 2 4 16-16
Degerfors	8 2 2 4 11-15
Örebro	8 2 4 13-22
Gais	8 2 2 4 8-20
Halmia	8 2 0 6 8-18

Div. II sydsvenska

Halmstad-Råå	4-3
Jönköping-IFK Malmö	2-1
Gryttve-Huskarvans	3-1
Råå	8 2 1 0 22-15
Huskarvans	8 0 2 2 21-10
Halmstad	7 3 3 1 26-18
Jönköping	8 4 0 2 16-18
Årvidaberg	7 3 1 3 18-17
Landskrona	7 3 1 3 14-17
Gryttve	7 2 1 4 12-14
IFK Malmö	7 2 0 5 10-15
Sleipner	7 1 1 5 9-23
Hogås	6 0 6 5 23-0

Div. III Södra

Falkenberg-Nybro	2-0
Åsby-Drott	3-1
Åsby	8 4 0 2 21-10
Öskarsmåla-Värnamo	2-3
Skene-Hälsingborgs B/S	0-1
Lund	8 5 2 1 23-12
Kalmar AIK	8 5 0 3 21-10
Hälsingborg	8 4 1 3 12-12
Värnamo	8 4 1 3 15-20
Åsbyhamn	8 2 1 4 16-18
Nybro	8 4 0 4 21-18
Alet	8 3 2 3 17-17
Skene	8 2 3 3 16-17
Falkenberg	8 2 2 4 11-18
Skene	8 1 2 5 9-20

Div. II nordöstra

Brage-Sundbyberg	7-5
City-Sandvikens AIK	2-1
Karlstad-Reymersholm	0-1
Sundhammar-Hälsingborg	2-2
Viken-Örebro	2-5
Örebro	8 5 2 1 23-12
Sundhammar	8 5 1 2 25-10
Brage	8 5 1 2 20-11
City	8 5 0 3 20-10
Viken	8 4 0 4 16-18
Karlstad	8 3 1 4 11-17
Karlslaga	8 2 3 3 11-16
Sandv. AIK	8 3 0 5 14-19
Reymersholm	8 2 5 4 18-14
Sundbyberg	8 1 2 5 15-22

Södra Hallandsserien

Centrum-Getinge	7-1
Laholms BK-Heberg	2-0
Öskarsmåla-Hälsingborg	2-2
Ästorp-Start	5-0
Hyttbruk-Laholms IF	6-0
Centrum	8 7 0 1 23-9 14
Hyttbruk	7 6 1 0 22-12
Getinge	7 4 1 2 21-12
Laholms BK	8 3 3 2 13-11
Brage	7 4 0 3 16-14
Heberg	7 3 3 1 15-11
Getinge	7 2 3 3 16-15
Hälsingborg	7 2 3 3 16-15
Start	7 3 0 4 8-16
Öskarsmåla	7 1 2 4 18-14
Leikin	7 0 2 5 9-21
Laholms IF	8 0 2 6 10-22

Hallandsserien div. II

Halmstadserien	6-2
F 14-Kalmar	4-4
Nyhem-Genavä	4-4
Hishult-Veinge	3-2
Trönninge-Lidhult	5-1

Hallandsserien div. III

Halmstadserien	6-2
Kornhult-Scotter	0-3
Vaktorp-Ränsbo	1-3
Vapnå-Skogby	5-0

Reservlagsserien för div. II

F 14-Kalmar	6-2
Hishult-Veinge	5-3

Annonsera i LT

Fagerdösterrängen föll SLU-orienterarna i smaken

Det var en vacker tavl, som på lördagen mötte de åtta SLU-orienterarna, när de anlände upp till Fagerdösterrängen för att i den natursköna terrängen få göra upp om årets SLU-mästerskap i orientering. Tävlingen blev också i alla avseenden en fullträff med utomhusliga arrangemang i den mest idylliska men krävande terräng man kan tänka. Svikande mossar, jordlösa högar, småflätor, stigar och för övrigt allt som bör finnas på en kartas fanns lagom omväxlande. Det var rikgörelseraren Åke Johansson och Anna Lisa Bengtsson, Glintan, som fann sig bäst till rätta i terrängen och kunde därför ta hem de båda herrsegrarna.

Samlingen skedde vid den originala men hantverkligt förfärdiga och här ägde också omklädningen rum. Starten var endast något hundratal meter därifrån. Sedan gick barnerna i terrängen sydväst om denna plats. Herrar A och B hade en bana som mätte 9 km, med sex kontroller. Sträckan mellan tredje och fjärde kontrollen var på denna bana synnerligen krävande, där det var omväxlande med mossar och jordhålor, vilket tog enormt på krafterna. Herrar debutanter och damer klass A hade en bana som mätte 64 km och 4 kontroller och nybörjarna damer en bana med 52 km, med 4 kontroller.

Det var ingen överraskning att man fick se Åke Johansson, Fagerdösterrängen, som segern, men också efter honom kom juniorer Ingvar Bremersson från Getinge och det sista de kom till slut var de båda. Lika hård strid som det var mellan de båda första etablerade mellan trean Ole Olson, Vessigebro, och klubbkonungan Nils Svensgren.

Så småningom B var det svårorienteraren Rune Svensson som gick snabbast och fick den goda tiden 1:50,16. I damernas A-klass var det hård strid mellan Anna Lisa Bengtsson, Vessigebro, och gästestafettan Anna Svensson. Den första avjorden de emellerstid tävlingen till sin fördel genom sin bättre löpstycka.

Efter tävlingen följde "föreläsning" under mera ordnade förhållanden. Man ville nämligen höra de aktiva önskemål om SLU-orienteringen och dess utformning i framtiden. Ett stort önskemål var att det skall införas en juniorklass och dessutom höjdes det krav på att A- och B-klasserna skall ha olika banlängder och att det skulle vara orientering för alla i klassen. Ett annat önskemål var att få följt tävlingen till en söndag, då det skulle bli betydligt större deltagarantal.

Fagerdösterrängen svarade på kvällen för ett trevligt program, som var mycket orienteringsvänligt. Man fick här höra en rolig orienteringsvisa, ett par lustigkurar som fräddades ut i skogen och ett par orienteringsdikt och ett och annat annat. Det hela uppskattades mycket och belönades med livliga applåder.

Förstaförslagen förtärdades av distriktsordföranden Johannes Andersson, som även framförde ett tack till den arrangerande avdelningen.

Resultat:
Seniorer A (15 del.): 1) Åke Johansson, Fagerdösterrängen, 1:48,22; 2) Ingvar Bremersson, Asig, 1:50,16; 3) Ole Olson, Vessigebro, 1:49,19; 4) Nils Svensgren, Vessigebro, 1:50,16; 5) Conrad Samuelson, Halmstad, 2:00,16; 6) Evert Svensson, Gåstadsösten, 2:12,51; 7) Ivar Carlsson, Väst, 2:30,38; 8) Carl-Gunnar, Stafsinge, 2:37,24.
Seniorer B (26 del.): 1) Åke Svensson, Okome, 1:50,16; 2) Arne Persson, Okome, 1:50,16; 3) Erik Larsson, Gåstadsösten, 2:01,36; 4) Karl Åke Hansson, Rinnelöv, 2:01,32; 5) Karl Eriksson, Ullared, 2:06,45; 6) Ivar Svensson, Ullared-Svarta, 2:08,15; 7) Holger Johansson, Fagerdösterrängen, 2:10,34; 8) Erik Petersson, Väst, 2:10,34; 9) Stig Olsson, Vessigebro, 2:10,31; 10) Åke Björnsen, Frillesås, 2:10,31; 11) Evert Nilsson, Västbygd, 2:14,24; 12) Artur Bengtsson, Gållared, 2:17,03.
Debutanter (30 del.): 1) Rune Andersson, Okome, 1:27,23; 2) Gustaf Andersson, Morup, 1:20,22; 3) Gunnar Johansson, Ljunby, 1:20,22; 4) Asger Björnsen, Asig, 1:20,22; 5) Uno Björnsen, Frillesås, 1:40,40; 6) Göte Andersson, Stafsinge, 1:42,26; 7) Erik Johansson, Ullared-Svarta, 1:45,8; 8) Karl Erik Nilsson, Asig, 1:47,35; 9) Anders Johansson, Gållared, 1:50,17; 10) Alvar Svensson, Ljunby, 1:52,02.
Damer klass A (5 del.): 1) Anna Lisa Bengtsson, Vessigebro, 1:50,22; 2) Anna Svensson, Gåstadsösten, 1:51,55; 3) Anna Marie Samuelsson, Halmstad, 1:49,51; 4) Anna Lisa Andersson, Väst, 2:25,50.
Damer, nybörjare (4 del.): 1) Karin Svensson, Gåstadsösten, 2:10,34; 2) Ingrid Andersson, Ljunby, 2:20,04; 3) Judith Johansson, Årstad-Skrea, 2:49,12.

MAY tog hem spelet om SM

SODERTÄLJE (Tr.).
Gångarna kämpade på söndagen i Södertälje om SM-titeln. Tävlingsarna hade rekordtiderna och ägde rum i bästa tänkbara väder. Guldsmedaljen John Ljunggren, Värnamo, vann överlägset titeln på 25 km, 50 km, 100 km, 150 km, 200 km, 250 km, 300 km, 350 km, 400 km, 450 km, 500 km, 550 km, 600 km, 650 km, 700 km, 750 km, 800 km, 850 km, 900 km, 950 km, 1000 km, 1050 km, 1100 km, 1150 km, 1200 km, 1250 km, 1300 km, 1350 km, 1400 km, 1450 km, 1500 km, 1550 km, 1600 km, 1650 km, 1700 km, 1750 km, 1800 km, 1850 km, 1900 km, 1950 km, 2000 km, 2050 km, 2100 km, 2150 km, 2200 km, 2250 km, 2300 km, 2350 km, 2400 km, 2450 km, 2500 km, 2550 km, 2600 km, 2650 km, 2700 km, 2750 km, 2800 km, 2850 km, 2900 km, 2950 km, 3000 km, 3050 km, 3100 km, 3150 km, 3200 km, 3250 km, 3300 km, 3350 km, 3400 km, 3450 km, 3500 km, 3550 km, 3600 km, 3650 km, 3700 km, 3750 km, 3800 km, 3850 km, 3900 km, 3950 km, 4000 km, 4050 km, 4100 km, 4150 km, 4200 km, 4250 km, 4300 km, 4350 km, 4400 km, 4450 km, 4500 km, 4550 km, 4600 km, 4650 km, 4700 km, 4750 km, 4800 km, 4850 km, 4900 km, 4950 km, 5000 km, 5050 km, 5100 km, 5150 km, 5200 km, 5250 km, 5300 km, 5350 km, 5400 km, 5450 km, 5500 km, 5550 km, 5600 km, 5650 km, 5700 km, 5750 km, 5800 km, 5850 km, 5900 km, 5950 km, 6000 km, 6050 km, 6100 km, 6150 km, 6200 km, 6250 km, 6300 km, 6350 km, 6400 km, 6450 km, 6500 km, 6550 km, 6600 km, 6650 km, 6700 km, 6750 km, 6800 km, 6850 km, 6900 km, 6950 km, 7000 km, 7050 km, 7100 km, 7150 km, 7200 km, 7250 km, 7300 km, 7350 km, 7400 km, 7450 km, 7500 km, 7550 km, 7600 km, 7650 km, 7700 km, 7750 km, 7800 km, 7850 km, 7900 km, 7950 km, 8000 km, 8050 km, 8100 km, 8150 km, 8200 km, 8250 km, 8300 km, 8350 km, 8400 km, 8450 km, 8500 km, 8550 km, 8600 km, 8650 km, 8700 km, 8750 km, 8800 km, 8850 km, 8900 km, 8950 km, 9000 km, 9050 km, 9100 km, 9150 km, 9200 km, 9250 km, 9300 km, 9350 km, 9400 km, 9450 km, 9500 km, 9550 km, 9600 km, 9650 km, 9700 km, 9750 km, 9800 km, 9850 km, 9900 km, 9950 km, 10000 km.

KRING

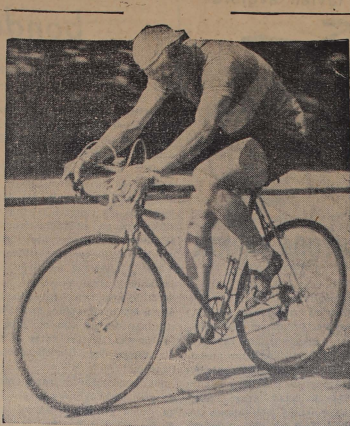
En snabbt tillkallad var en debutant, som inte kom mer än något hundratal meter från start och där råkade slå upp en gammal vinstskatta, dock ett litet. Klotet var dött.
Närst var sluttsträcket för en kontroll till mål, trots att inte var mer än 40 meter. Mellan kontrollen och målet, som var placerat högt upp på en krattig jordhöjd, fanns en liten gräsgröda med ett träd och ett par små buskar. Det var ett sprinns på energi.

Woodcock bort!

ROM (Tr. - Reuters).

Den brittiske tungviktsmästaren Bruce Woodcock har förlorat sin rätt till Europatiteln i

Yngve Lundh vann sexdagars

Yngve Lundh spurtar på slutsträckan i sexdagars

Sexdagarsloppet avslutades på lördagen med sista och sista etappen från Gävle till Stockholm. Elmsjögarne Yngve Lundh, Bollnäs, som också segrade sammanlagt efter en glansfull aking.

"Bagn" Johansson, Borås, avancerade på sista etappen till tredje plats sammanlagt sedan P. Rikholms fick Fröbom till riktigt starkt med sista dagen, Fredriksson. Den första avjorden i hofaren föll tillbaks till fjärde plats och fick se sig slagen också av dansken Willy Emborg. Lundhs sammanlagda segrar till på den cirka 175 mil långa banan blev 45,05,44,8. Nisse "Bagn" Johansson hade 45,07,02,9, och Emborg 45,09,57.

Redan två mil från starten i Gävle utskallades de två grupper, som sedan enstaka till sammant under sista dagstapen. Thure Bengtsson gjorde ett kraftigt ryck och bland dem som hade på märktes de båda hollandskonkurrenterna till slutseger. Yngve Lundh och Bagn Johansson.

Hollandssegrarna i måns möten och blev verkligt imponerande.

Ärtmiddag och stjärnregn förgyllde Regementets dag

Hälsningsdagar gick i går i försvarets tecken. Kungliga Halls regementets dag under sedvanlig pomp och ståt. När den sammantagna kvällen som så småningom röstades sönder av fyrvärkets stjärnregn, hade många natt på en ovanligt lyckad dag.

Man skall emellertid inte gå hän- delerna i förveit. Det hela inleddes nämligen redan tidigt på morgonen, då regementets populära musikkorps marscherade genom staden. Efter detta följde en nog så krävande militärstafett, där årets rekryter kämpade redden och framgångsrikt. Själva uppvissningen började på middag, då regementschefen, populäre överste Magnus Hedelund, tog emot regementet. Minst ett par tusen intresserade hälsningsdagar och övriga utgjorde inramningen på den för alla hälsningsdagar så välskänkade Gipsen. I sitt välkomnande värd sig regementets särskilt till kamratföreningen, vars medlemmar bildade ena fronten. Efter regementschefens tal följde en kort, varvid regementspastor Olén talade med utgång från ett

boxning, besöt Europiska boxningsförbundet på söndagen. Ole Tandberg och Jo Weidn, Österrike, för i stället göra upp om titeln.

Fotbollresultat

Vinbergs B-lag-Bjällans B-lag 0-6.

En bild från den realistiska stridsövningen.

Eldsberga

Storkommunen Eldsberga.

De tre kommuner, som i framtiden skall bilda storkommunen Eldsberga, har sista tre deltagare vardera för att förbereda vissa frågor, som stå i samband med kommunammanslagningen. Delegerade hade i torsdags sitt första sammanträde i Eldsberga kommunallhus. Närvarande voro godsägare D. Dellén, lantbruk, Åke Johansson och vägförman J. E. Ekström för Eldsberga, lantbruk, Emil Danfors, fabriksägare Karl Persson och folkskoll, Henrik Karlsson från Trönninge, samt folkskoll, Nils Wram, byggmästare, Per Andersson och lantbrukare Ernst Strandberg för Tömersjö. Till ordf., i delegationen valdes godsägare, Dellén o. till sek. folk. skoll, Karlsson.

Det blev många gemensamma problem, som kom upp till diskussion. Bl. a. enades man om att föreslå resp. kommuner att vid uppgörande av staterna för lista är avslutet ett belopp motsvarande 20 öre pr skattekrona sköms en grundplåt till skatte. Regleringsrådet för den nya kommunen. Det uttalades även önskan, att utbeholdningen under de två kvarstående åren blir så lika som möjligt i samtliga tre kommuner. Man överlade även om lämpligt antal ledamöter i kommunalfullmäktige och beslut. Enhetligt föreslås en blivande kommunallagstämman att emellertid bestämmas till 30.

En mycket viktig angelägenhet för den nya kommunen blir skolväsendets ordnande. Mötet beslöt tillskriva resp folkskolestyrelser med förslag, att dessa gemensamt tillståta en kommitté med uppgitt att utarbeta en organisationsplan för folkskolan och reglemente för fortsättnings-skolan. Planen och reglementet skulle sedan upptagas till behandling i delegationen för att slutligt avgöras av den nya fullmäktigeuppställningen.

Sedan samtliga kommuner beslutat krisidnämndens avveckling den 1 jan. 1950, uttalades mötet som sin mening, att Eldsberga kristidsnämnd, disputeras för upplösas så snart som kan och ev. behållning fördelas på kommunerna.

Ni har väl Kungaporträttet i år i ram med kunglig krona? Beställ det annars från Kungakommittén 1948, Drottninggatan 38, Stockholm. Priset är 15 kr. och postgrönnet 901948

i militärstafetten. Förutom värdefulla minnesbilder av olika slag fick de segrande lagen som extra pris haldagsledigt inestående lördag. Efter korum och förbimarsch följde en synnerligen realistisk stridsövning. Om man någon gång tvivlar på infanteriets betydelse fick man andning att se de två sidorna i sin uppfattning. Under högen Ahlberg ledning genomfördes en uppvissning, som inte bara blev en organisatorisk framgång, utan även gav en över- skådlig bild av infanteriets betydelse.

Vad som imponerade mest under denna uppvissning är svårt att säga. Kanske var det eldskarnas, vars effektivitet på ett knogligt sätt demonstrerades.

Att även de svenska infanteriet numera är motoriserat i alla höga grad fick man en föreslittning om i den på stridsövningen följande uppvissningen av motorfordon. Motocyklar, personbilar, lastbilar och jeeps vällde i en åttioström fram över det traditionella exercitfältet. Allt medan den välspelande musikkorpsen förhöjde infanteriet med spritande marschmusik.

Senare på eftermiddagen visades regementets kaserner och de värnpliktiga anhöriga fick tillfälle att intaga middag i matsalen. Arter och disk serverades och fick en strykande titling.

Dansen trädde i gymnastiksalen och som klimax på en ovanligt lyckad dag avbrändes på kvällen ett ståtligt fyrverkeri.

Hallandsinfanteristernas dag blev lyckad och vår sig nog inte skyldig till något överdrivet om man konstaterar att banden mellan regementet och byden knöts fastare. Vilket ytterst var meningen med det hela.

Septemberkväll

— För LAHOLMS TIDNING AV Gunnar Svensson, Edenberga —

September. Vacker och skön höstnatt. Grå stubbar och gulnande löv. Den, som kan njuta av skönheten i bergens karghet, skogens vildhet och dungenars vaka prakt, har där ett själens sanatorium, som ger bot, om ock tillfällig, för de sår, som livets jaktande strid giver.

Det är dock få givet att i skog och mark se det verkliga, det ändamålsenliga; att skåda djur och växtvärlden samt de döda tingens innerliga samverkan eller förändring kamp. Än så en morgon i daggröningen, då naturen vaknar, och de sista av nattens väkare skrynda till sina hälor, undan solens bländande ljus!

Då hör du mensens första kvitter, och ändernas snatter medan en salta vind ger det första, svaga akkompagnemanget till den snart ljudande konserten. Du ser hur livet begynner och växer, och du känner en levnadslust, som aldrig annars. Du kan få se den på en gren tryckande nattskärnan, den rövande gulspårven, och hör på bofinkens kvitter om glädje eller fara ger impulsen, att den här prasslet från en från nattskärens henvändande häre täljer dig, att liv finns över, allt, fastän det blot kommer över dig en känsla av det mystiska och spåna efter ett levnads- ska "något", som kommer en att de ting, vilket du vet är i din närhet, men det äga ej kan skåda. Den övriga världen existerar

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Min första kärlek

I min grönaste ungdom var Irene Halding den enda flickan, som jag höll mest av. Blott alltså sent blev jag på det klara med att inte inte besvarade mina käns-
lor, som alltid ha varit myc-
ket barnliga. Hon var dot-
ter till en ämbetsman i
landsorten, hon var en be-
gåvad, slagfärdig flicka,
med vaken blick för mina
skiftande stämningar och i-
ronisk som en gammal, er-
faren människa. Hon var
fint bygd, vacker och hade
en utmärkt sångröst, som
skulle gjort henne självkrä-
ven för operan, om hon inte
hade träffat John Westby,
som var jurist och senare
nådde den imponerande ställ-
ningen som borgmästare i
dessa gemenskap. Irene
stad, där jag som helt ung
tillbragte några högst ro-
mantiska nybörjarår för att
lära mig förälskarsviten. Ire-
ne och John voro i själva
verket bestämda för varan-
dra redan från kateketrisk-
loa. De gingo som barn i
samma klass, men då jag
blev introducerad i hennes
hem av systern, den något
äldre Cornelia, som blev ja
näst, hade jag inte en aning
om John Westbys existens.
Hade jag vetat, att Irene
hade skänkt sitt hjärta till
den representative, lysande
begåvade och politiskt intri-
gerade barnsdansvännen,
skulle jag aldrig ha varit så
naiv, att jag lyst nägra för-
hoppningar om att erövra
den blivande borgmästari-
nan.

Inermt inne i mitt hjärta
har jag aldrig kunnat för-
stå henne, att hon inte ge-
nast sade till mig som det
var — att hon var engage-
rad — för min tillgivenhet
för det ovanliga flickbe-
ret var så djup, att den le-
ver fortfarande. Fast jag är
gift och har vuxna barn, till
till köpet lyckligt, och jag
inte önskar mig någon an-
nan hustru än Julie, älskar
jag fortfarande Irene, och
jag begriper inte vad det be-
ror på; men det går inte en
dag, då hon inte vid något
tillfälle liksom går förbi
mig — som en gammal vän,
som jag inte förmår att helt
hålla och inte kan ge annan
levande form än att jag mär-
ker hennes närvaro, som
om hon tänkte på mig eller
nådigt kom ihåg, att jag exi-
sterade. Jag skrev långa, li-
dioniska dikter till henne. I-
rene har säkert funnit den
komiska. Men Cornelia tog
dem i varje fall allvarigt.

Nu har jag alltid känt mig
som en obetydlig människa.
Absolut inte på grund av
mindervärdeskanalen, en e-
genskap som jag inte upp-
skattar, utan av enkel lust
att ingenting vara, ingenting
bliva, vilket jag betraktar
som det enda människovär-
diga och ärtvärda. Det är
betecknande att John West-
by, den ende verkliga rival,
jag någonsin haft, sträfvade
efter de högsta mål i tillva-
ren, han var predestinerad
till att bli något stort, och
han blev det, medan jag
vars äggrighet inget i rakt
motsatt riktning, självut-
plåning, glömska och absolut
ingen offentlig position,
nådde vad jag ville; att va-
ra känd av ingen, för att
till roten av mitt väsen kun-
na vara övertygad om, att
jag aldrig har tagit platsen
från någon annan människa
på jorden.

Men för ett par år sedan
hände det mig något under-
ligt. Jag fick ett brev från
Cornelia Halding, som arbe-
tade som pianist och gav
musikundervisning i sin fö-
delsestad. I brevet var in-
lagt ett tryckt exemplar av
sången "Av evighet", var-
tilt hon hade skrivit en om
ligt vällydande, fin och in-
tagande musik. Jag skrev
omgående och tackade Cor-
nelia för musikstycket som
hon hade skickat, och som
uppenbarligen måste anses
ha inspirerats av mina min-
ga sentimentala kärlek-
förklaring på vers till sys-
tern Irene. Och det dröjde
inte länge förrän "Av evig-
het" dök upp på konserter-
barnerna, i radion, den blev
arrangerad för kör, studen-
terna sjöng den, med stän-
dande, något, som jag hade
skrivit, blev till min häpnad
i verkliga uppskattning; den
slog igenom, och någon tid
liknade dess succés något av
en landsplaga. Jag fick ald-
rig veta, vad Cornelia an-
sade hade skrivit och om
hon hade komponerat andra
musikstycken, som gjorde
samma succés som "Av evig-
het".

Tiden gick, och som vän-
ligt gick Irene sina "turer"
genom mig — passerade för-
bi min inre blick utan att
det någonsin har varit mig
något till nytta. Jag såg
klara, varför hon dök upp
på den och den tidpunkten.
Jag gör faktiskt inte det
minsta för att minnas hen-
ne. Det är också ett faktum,
att jag i denna lilla berättelse
för första gången skrivit
ver om henne, kanske därför
att det på detta sätt kan va-
ra möjligt att få fred för
hennes. Kanske borde jag för
länge sedan ha skrivit en
bok eller ett drama om Ire-
ne, fastän — det skulle va-
ra komplett omöjligt, så full-
ständigt odramatiskt, som
hennes liv har varit, fyllt av
allt det anseende och den
trygghet, som måste kännas
som en levande begravning
för dem, som upplevde den.
Skriv till henne har jag
naturligtvis aldrig gjort.
Men när jag tänker efter
ordentligt, att det kanske in-
gen dum idé att berätta om
Irene för att kunna "skrin-
lägga" henne för alltid.
Cornelias brev med musik
till "Av evighet" gjorde en
till Irene namn underligt
aktuell för mig, och helt ty-
ligen hade jag en strålande
upplevelse, så vacker, så of-
örglömlig, att jag är på det
klara med att det nu för all-
tid är slut på min ungdoms
första kärlek.

En arvsangelägenhet hade
fört mig till och bort från
den, där jag första gången
hade träffat henne och sys-
tern, och där jag på många
år inte hade varit. Tidigare,
då min sör över att ha förl-
orat henne verkligen var en
halvgammal, stadig borg-

tern Irene. Och det dröjde
inte länge förrän "Av evig-
het" dök upp på konserter-
barnerna, i radion, den blev
arrangerad för kör, studen-
terna sjöng den, med stän-
dande, något, som jag hade
skrivit, blev till min häpnad
i verkliga uppskattning; den
slog igenom, och någon tid
liknade dess succés något av
en landsplaga. Jag fick ald-
rig veta, vad Cornelia an-
sade hade skrivit och om
hon hade komponerat andra
musikstycken, som gjorde
samma succés som "Av evig-
het".

Tiden gick, och som vän-
ligt gick Irene sina "turer"
genom mig — passerade för-
bi min inre blick utan att
det någonsin har varit mig
något till nytta. Jag såg
klara, varför hon dök upp
på den och den tidpunkten.
Jag gör faktiskt inte det
minsta för att minnas hen-
ne. Det är också ett faktum,
att jag i denna lilla berättelse
för första gången skrivit
ver om henne, kanske därför
att det på detta sätt kan va-
ra möjligt att få fred för
hennes. Kanske borde jag för
länge sedan ha skrivit en
bok eller ett drama om Ire-
ne, fastän — det skulle va-
ra komplett omöjligt, så full-
ständigt odramatiskt, som
hennes liv har varit, fyllt av
allt det anseende och den
trygghet, som måste kännas
som en levande begravning
för dem, som upplevde den.
Skriv till henne har jag
naturligtvis aldrig gjort.
Men när jag tänker efter
ordentligt, att det kanske in-
gen dum idé att berätta om
Irene för att kunna "skrin-
lägga" henne för alltid.

Cornelias brev med musik
till "Av evighet" gjorde en
till Irene namn underligt
aktuell för mig, och helt ty-
ligen hade jag en strålande
upplevelse, så vacker, så of-
örglömlig, att jag är på det
klara med att det nu för all-
tid är slut på min ungdoms
första kärlek.

En arvsangelägenhet hade
fört mig till och bort från
den, där jag första gången
hade träffat henne och sys-
tern, och där jag på många
år inte hade varit. Tidigare,
då min sör över att ha förl-
orat henne verkligen var en
halvgammal, stadig borg-

tern Irene. Och det dröjde
inte länge förrän "Av evig-
het" dök upp på konserter-
barnerna, i radion, den blev
arrangerad för kör, studen-
terna sjöng den, med stän-
dande, något, som jag hade
skrivit, blev till min häpnad
i verkliga uppskattning; den
slog igenom, och någon tid
liknade dess succés något av
en landsplaga. Jag fick ald-
rig veta, vad Cornelia an-
sade hade skrivit och om
hon hade komponerat andra
musikstycken, som gjorde
samma succés som "Av evig-
het".

Tiden gick, och som vän-
ligt gick Irene sina "turer"
genom mig — passerade för-
bi min inre blick utan att
det någonsin har varit mig
något till nytta. Jag såg
klara, varför hon dök upp
på den och den tidpunkten.
Jag gör faktiskt inte det
minsta för att minnas hen-
ne. Det är också ett faktum,
att jag i denna lilla berättelse
för första gången skrivit
ver om henne, kanske därför
att det på detta sätt kan va-
ra möjligt att få fred för
hennes. Kanske borde jag för
länge sedan ha skrivit en
bok eller ett drama om Ire-
ne, fastän — det skulle va-
ra komplett omöjligt, så full-
ständigt odramatiskt, som
hennes liv har varit, fyllt av
allt det anseende och den
trygghet, som måste kännas
som en levande begravning
för dem, som upplevde den.
Skriv till henne har jag
naturligtvis aldrig gjort.
Men när jag tänker efter
ordentligt, att det kanske in-
gen dum idé att berätta om
Irene för att kunna "skrin-
lägga" henne för alltid.

Cornelias brev med musik
till "Av evighet" gjorde en
till Irene namn underligt
aktuell för mig, och helt ty-
ligen hade jag en strålande
upplevelse, så vacker, så of-
örglömlig, att jag är på det
klara med att det nu för all-
tid är slut på min ungdoms
första kärlek.

En arvsangelägenhet hade
fört mig till och bort från
den, där jag första gången
hade träffat henne och sys-
tern, och där jag på många
år inte hade varit. Tidigare,
då min sör över att ha förl-
orat henne verkligen var en
halvgammal, stadig borg-

tern Irene. Och det dröjde
inte länge förrän "Av evig-
het" dök upp på konserter-
barnerna, i radion, den blev
arrangerad för kör, studen-
terna sjöng den, med stän-
dande, något, som jag hade
skrivit, blev till min häpnad
i verkliga uppskattning; den
slog igenom, och någon tid
liknade dess succés något av
en landsplaga. Jag fick ald-
rig veta, vad Cornelia an-
sade hade skrivit och om
hon hade komponerat andra
musikstycken, som gjorde
samma succés som "Av evig-
het".

Tiden gick, och som vän-
ligt gick Irene sina "turer"
genom mig — passerade för-
bi min inre blick utan att
det någonsin har varit mig
något till nytta. Jag såg
klara, varför hon dök upp
på den och den tidpunkten.
Jag gör faktiskt inte det
minsta för att minnas hen-
ne. Det är också ett faktum,
att jag i denna lilla berättelse
för första gången skrivit
ver om henne, kanske därför
att det på detta sätt kan va-
ra möjligt att få fred för
hennes. Kanske borde jag för
länge sedan ha skrivit en
bok eller ett drama om Ire-
ne, fastän — det skulle va-
ra komplett omöjligt, så full-
ständigt odramatiskt, som
hennes liv har varit, fyllt av
allt det anseende och den
trygghet, som måste kännas
som en levande begravning
för dem, som upplevde den.
Skriv till henne har jag
naturligtvis aldrig gjort.
Men när jag tänker efter
ordentligt, att det kanske in-
gen dum idé att berätta om
Irene för att kunna "skrin-
lägga" henne för alltid.

Av EMIL BÖNNELYCKE

romantiker värdig, även om
jag var klok nog att behålla
den för mig själv, brukade
jag uppsöka huset, där för-
äldrarna hade bott. Det var
en arbetsmannabostad, där
det nu naturligtvis bodde
helt andra människor. Men
det var inte svårt för mig
att inbilla mig med den röra
sig i de gamla rummen, och
minnas de liviga dagar, då
jag befann mig på lyckans
höga timmar, när Irene låt
falla en anmärkning, som be-
strykte mig i tron på att
hon besvarade mina käns-
lor.

När jag anlät till staden,
fick jag denna gång en to-
kig idé. Jag slog upp i tele-
fonkatalogen och letade rätt
på borgmästare Westbys
privata bostad. Sedan gick
jag till rådhuset och förvis-
sade mig om att borgmästa-
ren var upptagen av sina
ämbetsplikter på kontoret.
Därför tog jag en bit till
närheten av Irenes hem,
betallade vagnen och närmade
mig vilan. Naturligtvis
bodde Irene i en elegant vil-
la, närmast ett palats. Ack,
en sådan tillvaro skulle jag
aldrig ha kunnat bjuda hen-
ne! Vilken lycka för henne,
att hon inte blev gift med
mig och levde en färdig för-
fatterhustrus anspåkrigade
liv.

På ett slag — då jag gick
upp för stentrappen —
skulle ringa på, måste jag
fråga mig vad det egentli-
gen var, jag ville i huset.
Jag hade beslutat, att jag
skulle återse henne; men

vad var det egentligen för
en idé? Det stod inte klart
för mig, hur ett sådant be-
sök skulle komma att upp-
fattas. Var det inte helt en-
kelt ett utslag av otillräkne-
lighet, att jag infann mig
för att hälsa på den världiga
borgmästariinnan, den mig
alldeles ovikkommande fru
Irene Westby — jo, natur-
ligtvis var det en tokig idé,
jag kände i detta ögonblick
hela dåraktigheten och övers-
pändheten i mitt infall. Än
nu hade jag inte ringt, och
ingen människa syntes till.

Jag stod ett ögonblick o-
viss. Jag märkte att hon i
dessa sekunder var mig me-
ra fjärran än om jag hade
varit många mil borta. She-
la, min dotter, hade varit
glad, måste det oundvikliga
ske på bekostnad av en hem-
lig dröm, som hade levat sitt
fördolda liv genom årtiden.
Plötsligt hörde jag musi-
k. Jag lyssnade. Det var
någon som sjöng. Jag stod
fastslagen på stället, det
var Cornelias musik till min
"Av evighet". Det var ro-
mansen, som jag själv för
många år sedan hade skrivit
texten till.

Irene minde mig. Hon
minde de fjärran dagarna,
när hon sjöng sången, som
hade skrivits till henne.
Hon var mera upptagen av
mig, än jag någonsin hade
vänt på. Jag hoppas.
Som i yrsel tryckte jag
på knappen till klockan och
hörde den ringa någonstans
borta i huset.
Jag stod och väntade ett
ögonblick, rov för den dårak-
tigaste förvirring.
Sången och musiken av-
bröts plötsligt, jag hörde
snabbaste steg i gången.

Dörren öppnades av en
ung flicka på knäpp mer än
fem sekunder. Hon såg ett
ögonblick på mig och jag
hade i samma ögonblick
känt igen Irene. Det
ville säga — det var inte
Irene Halding men hen-
nes fullständiga avbild. Det
var hennes dotter. Det
var hennes dotter. Det
var hennes dotter. Det
var hennes dotter.

Jag stirrade på henne, för
virrad, mällos, ur stånd att
säg ett ord. Irene hade in-
te kommit emot mig som en
halvgammal, stadig borg-

tern Irene. Och det dröjde
inte länge förrän "Av evig-
het" dök upp på konserter-
barnerna, i radion, den blev
arrangerad för kör, studen-
terna sjöng den, med stän-
dande, något, som jag hade
skrivit, blev till min häpnad
i verkliga uppskattning; den
slog igenom, och någon tid
liknade dess succés något av
en landsplaga. Jag fick ald-
rig veta, vad Cornelia an-
sade hade skrivit och om
hon hade komponerat andra
musikstycken, som gjorde
samma succés som "Av evig-
het".

Tiden gick, och som vän-
ligt gick Irene sina "turer"
genom mig — passerade för-
bi min inre blick utan att
det någonsin har varit mig
något till nytta. Jag såg
klara, varför hon dök upp
på den och den tidpunkten.
Jag gör faktiskt inte det
minsta för att minnas hen-
ne. Det är också ett faktum,
att jag i denna lilla berättelse
för första gången skrivit
ver om henne, kanske därför
att det på detta sätt kan va-
ra möjligt att få fred för
hennes. Kanske borde jag för
länge sedan ha skrivit en
bok eller ett drama om Ire-
ne, fastän — det skulle va-
ra komplett omöjligt, så full-
ständigt odramatiskt, som
hennes liv har varit, fyllt av
allt det anseende och den
trygghet, som måste kännas
som en levande begravning
för dem, som upplevde den.
Skriv till henne har jag
naturligtvis aldrig gjort.
Men när jag tänker efter
ordentligt, att det kanske in-
gen dum idé att berätta om
Irene för att kunna "skrin-
lägga" henne för alltid.

Cornelias brev med musik
till "Av evighet" gjorde en
till Irene namn underligt
aktuell för mig, och helt ty-
ligen hade jag en strålande
upplevelse, så vacker, så of-
örglömlig, att jag är på det
klara med att det nu för all-
tid är slut på min ungdoms
första kärlek.

En arvsangelägenhet hade
fört mig till och bort från
den, där jag första gången
hade träffat henne och sys-
tern, och där jag på många
år inte hade varit. Tidigare,
då min sör över att ha förl-
orat henne verkligen var en
halvgammal, stadig borg-

N. T. F:s affischpris- tävlan avgjord

SKYDDA BARNEN I TRAFIKEN

Nationalföreningen för trafik-
säkerhetens främjande (N.T.F.)
öppna pristävling om affisch på
temat "Säla vakt om barnen i
trafiken" har väckt stor anslut-
ning. Vid tävlingsdagens utgång
den 10 augusti hade inte mindre
än 247 tävlingsdelagare inkom-
mit tillsammans 300 skisser. Ju-
ryn bestod av fru Anna Liss S-
derholm, ordföranden i Svenska
Affischtecknarens För. (SAFF)
och föreståndaren Sven Gavel, Svenska
Dagbladets konstriktör redak-
tör Ulf Hård af Segerstad samt
direktörerna Yngve Lundén,
N.T.F. och Bertel Petersen, Er-
nanc. Efter två dagars samman-
traden avkunnades det enhälliga
domslutet. Första priset tilldelades
skulptör Sven Lundqvist, Stock-
holm, vars verk återfinns i
Anders och tredje pris till
förf. herrar Rolf Larsson resp.
Eke Ivarsson, båda skulptörer.
Prisutdelningen följdes av ord-
föranden i N.T.F. direktör Alvar
Lindencrona, Thuleborgens, i
samband med vemsärriga på en
utställning av samtliga insända
teckningsbidrag, som anordnats i
Stockhoms-Tidningens despatch-
kontor på Söderplan.

Utgången av tävlingen är unik
så allvards som detta är första
gången en fr konstnär vinner en
dylik tävling. Detta är glädjande
särskilt, som den svenska affisch-
konsten tenderar att definitivt
fastna i den perfekta tekniska
rutinens hujuslar. En av jury-
medlemmen, redaktör Ulf Hård af
Segerstad skrev i Sv. D: "Den
överkörda trehjularen och den
traagiska tecknybörjan är redan
som uppslag utmärkt. Affischen
har dessutom tecknats okonstligt
och förmått, utan den glatta
sprutteknik och banala finess,
som försör det mesta av yrkes-
männens arbeten".

Deanna Durbin slut efter 13 år.
För ett par dagar sedan skedde
en märklig förändring i de sta-
ra filmbolaget Universals ar-
bete. Från dörren till en av
stjärnorna försvann Deanna
Durbins namnlykt. Den byttes
kallt och målmådet ut mot
Lita Lupinos, den förnämliga ka-
rakterskådespelerskan.

Universal tänker nämligen nu
läta Deanna Durbin försvinna
här, hon är de sistas åter vänt
som en felsekulepunkt. Hennes
filmer går inte längre, sedan hon
vuxit ut sitt revliga bakfick-
ansikte. Hon har två filmer kvar
i sitt kontrakt, men bolaget be-
traktar dem som förlust. Den
här försvann av ytterligare
få misslyckade filmer.

Deanna Durbin är nu 27 år
och debuterade när hon var 14.
Hon höll alltså i jättent tretton
år. Det var Mary Pickford som
upptäckte henne och gav henne
en chans i musikfilmen "Hundra
man och en flicka". I en hand-
vindning var hon världsbekant
och Hollywoods högsta bealde
stjärna. När hon stod på toppen
hade hon en inkomst av \$2.000
dollar om året.

Deanna har varit gift två
gånger, men lever nu ensam
med sin lilla dotter i andra ärenska-
pet.

SOLSTICKAN I DAG
ger sommarviltelse
att fattiga barn
I MORGEN!

Ingenting är taget ifrån
mig. Tiden, ären ha ingen-
ting förändrat, samma låtta,
behålla samma, sen, sjuttion
års flickbarn, färdig att sa-
gna samma kloka saker, sam-
ma koketta spydigheter,
samma, samma ålsklig-
het —

En brännvinsdebatt i bondeståndet

HISTORISK SKILDNING AV FOLKE STIGSON.

Det var vid riksdagen år 1760.
Landet var söndrad av politiska
strider, även inom de olika stän-
den. Hos bondeståndet rådde en
särskilt upprörd stämning på
pehåll och utsläde av andra till
förförst pris. Orta måste
andra partierna sida att låta
något på det enligt böndernas A-
sikt söringa brännvinsförbudet.
Bönderna begärde åter sina
gamla rättigheter att tillverka
brännvin både till hushåll och
försäljning. Från prästerna hade
de i denna sin "frihetskamp"
någon hjälp att vänta, men i öv-
rigt sag det ut som om alla in-
flytelserika krafter satts in för
att stävja den fria brännvins-
handeln.

På bondeståndets sammanträ-
de gick diskussionens vägar hö-
gre och högre. Den första ord-
fällades också mot ständets mäk-
tiga talman Olof Håkansson som
av många beskylltes för att gå
herrnas ärenden. Detta var nu
3:je gång som Olof Håkansson
bevakande ordalag talat till sina
kamrater och rätt dem att inte
göra brännvinsförbudet till en
huvudsak. Han talade om hur
dryckskonsten utbredd sig över
landet på ett sorgligt sätt och
hur nöden följde i dess spår och
folkhälslan försvagades, men av-
slutar mitt i talet av en bonde-
representant, som yttrade:

— Vi tror inte på att bränn-
vinet försvagar hälsan. Var och
en vet att en sup rycker upp
och ställer krafterna...

Ja, viast rycker upp, men
replikarade Olof Håkansson,
men blott som ett påskslag för
ögonblicket kan rycka upp hä-
sten till en överanställd följare
att strax därefter följas av ökad
föreläppning.

Så lidelsfull var stämningen
att diskussionen pågick utan
ordning och illaggen och repli-
korna kom från flera håll. När
en meningsskillnad hade väl all-
tid Olof Håkansson i denna frå-
ga, men de var i försvinnande
minoritet.

Om husbonden ger sina ar-
betare tillräckligt med brännvin,
så behöver han ej ge dem så
mycket mat, utropade en annan.
Och ommedelbar därefter kom
nåsta insäner.

Genom brännvinerna får
man drank, som mycket under-
lättat kreaturens utfodring.

Men livligaste bifallet fick en
västmanlandsbonde, som avsluta-
de sitt kraftfulla anförande med
följande ord:

— Siden är ett alster av lav-
männens egen jord, eget utsläde
och eget arbete och således i
alla händelser hans egendom.
Han bör därför också äga rät-
tigheten att efter gottfinnande an-
vända den antingen till bröd el-
leri brännvin. Nu vill de andra
ständerna ytterligare skärpa för-
budet, som enligt min och
alla frölsktsändes bönders A-
sikt måste vi kämpa för att få
lagen hävd.

Valdsamt häft följde på det
talet, och Olof Håkansson re-
signerade och gjorde inte mer
något försök att komma till rät-
ta med sin församling. Men han
hade vid sin sida en säker bon-
deman, vars namn icke nämns.
Denne lyckades till slut få or-
det och höll en svandande straff-
predikan till sina kamrater.
Han började med att beklaga att
prästerna i stor utsträckning
uppmuntrade hembrännningen
och kritiserade skarpt de högre klas-
serna, som själva inte läge för-
måga att föregå med gott exem-
pel.

— Brännvinet går fram över
vårt land som en syndaföld, ut-
ropade han, och berättade hur
det stod till på många platser i
landet. Nu talas om frihet och
slut på böndernas rätt att be-
stämna, över sin sida. Men så
länge frihet och rätt misbrukas
så måste regering och förstän-
dliga medborgare uppträda som
tyglande förmyndare.

Storti gnyrdes i salen, men
talaren fortsatte:
— Här har jag i min hand
en skrift, utgiven av ansvars-
kännande och förståndiga män,
och vars innehåll jag lovat att
läsa upp i bondeståndet. I den
samma skrift frägas vem som
den mesta skadan av bränn-
vinsbrännningen. Och svaret blir

att det är bonden, som om hös-
ten förstör sin skörd i bränn-
vinspannan och därefter till va-
den. Hos bondeståndet rådde en
särskilt upprörd stämning på
pehåll och utsläde av andra till
förförst pris. Orta måste
andra partierna sida att låta
något på det enligt böndernas A-
sikt söringa brännvinsförbudet.
Bönderna begärde åter sina
gamla rättigheter att tillverka
brännvin både till hushåll och
försäljning. Från prästerna hade
de i denna sin "frihetskamp"
någon hjälp att vänta, men i öv-
rigt sag det ut som om alla in-
flytelserika krafter satts in för
att stävja den fria brännvins-
handeln.

På bondeståndets sammanträ-
de gick diskussionens vägar hö-
gre och högre. Den första ord-
fällades också mot ständets mäk-
tiga talman Olof Håkansson som
av många beskylltes för att gå
herrnas ärenden. Detta var nu
3:je gång som Olof Håkansson
bevakande ordalag talat till sina
kamrater och rätt dem att inte
göra brännvinsförbudet till en
huvudsak. Han talade om hur
dryckskonsten utbredd sig över
landet på ett sorgligt sätt och
hur nöden följde i dess spår och
folkhälslan försvagades, men av-
slutar mitt i talet av en bonde-
representant, som yttrade:

— Vi tror inte på att bränn-
vinet försvagar hälsan. Var och
en vet att en sup rycker upp
och ställer krafterna...

Ja, viast rycker upp, men
replikarade Olof Håkansson,
men blott som ett påskslag för
ögonblicket kan rycka upp hä-
sten till en överanställd följare
att strax därefter följas av ökad
föreläppning.

Så lidelsfull var stämningen
att diskussionen pågick utan
ordning och illaggen och repli-
korna kom från flera håll. När
en meningsskillnad hade väl all-
tid Olof Håkansson i denna frå-
ga, men de var i försvinnande
minoritet.

Om husbonden ger sina ar-
betare tillräckligt med brännvin,
så behöver han ej ge dem så
mycket mat, utropade en annan.
Och ommedelbar därefter kom
nåsta insäner.

Genom brännvinerna får
man drank, som mycket under-
lättat kreaturens utfodring.

Men livligaste bifallet fick en
västmanlandsbonde, som avsluta-
de sitt kraftfulla anförande med
följande ord:

— Siden är ett alster av lav-
männens egen jord, eget utsläde
och eget arbete och således i
alla händelser hans egendom.
Han bör därför också äga rät-
tigheten att efter gottfinnande an-
vända den antingen till bröd el-
leri brännvin. Nu vill de andra
ständerna ytterligare skärpa för-
budet, som enligt min och
alla frölsktsändes bönders A-
sikt måste vi kämpa för att få
lagen hävd.

Valdsamt häft följde på det
talet, och Olof Håkansson re-
signerade och gjorde inte mer
något försök att komma till rät-
ta med sin församling. Men han
hade vid sin sida en säker bon-
deman, vars namn icke nämns.
Denne lyckades till slut få or-
det och höll en svandande straff-
predikan till sina kamrater.
Han började med att beklaga att
prästerna i stor utsträckning
uppmuntrade hembrännningen
och kritiserade skarpt de högre klas-
serna, som själva inte läge för-
måga att föregå med gott exem-
pel.

— Brännvinet går fram över
vårt land som en syndaföld, ut-
ropade han, och berättade hur
det stod till på många platser i
landet. Nu talas om frihet och
slut på böndernas rätt att be-
stämna, över sin sida. Men så
länge frihet och rätt misbrukas
så måste regering och förstän-
dliga medborgare uppträda som
tyglande förmyndare.

Storti gnyrdes i salen, men
talaren fortsatte:
— Här har jag i min hand
en skrift, utgiven av ansvars-
kännande och förståndiga män,
och vars innehåll jag lovat att
läsa upp i

Riksprogrammet

6.15 Vardagsmorgon.
6.27 På tröskeln.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofoonmusik.
7.20 Intim musik.
7.40 Morgonandakt. Bibelläsning och bön. (Väst.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15-8.30 Vardagsmorgon. (Repris)
12.00 Klockspelet i Stadshuset. Dagens dikt. Därefter: Visor av Jernias i Tröstlösa slungna. Daniel Teyarabend. (Karlskrona).
12.10 Landet runt.
12.55 Tidslinje.
13.00 Fridsliden. Skolöverläkare C. W. Heitze ger hälsord.
13.30 Gino Filippini kapell. (Malmö).
14.00 Vårt Land. Norsk lekton om en dikt av Arnulf Överlund av Philip Houm.
14.30-14.45 Koppla av! Gymnastik för hushåll. Inga Lindberg.
16.30 Väderlek.
16.40 Ditt taler med barnen.
17.00 Margareta Bengström sjunger. Vid flygeln: Karl Tullius. (Göteborg).
17.15 Dikter av Ture Nerman. Uppläsning av Gunnar Sjöberg.
17.40 Grammofoonmusik. 1. Uppläsning regementets marsch (Bergström). 2. Bonndanslaget i cigarraffären, conga (Lasse Dahlquist). 3. Skogslundvalsen (Carl Julander). 4. Om du var den enda flickan på jord, vals (Ayer-Tommy). 5. It's too late now (Gale-Coste-Furin). 6. Fascination (F. D. Marchetti). 7. Champagnegaloppen, polkuri (arr. Emil Resen). 8. Kriebelst (Fritz Kreisler). 9. Håder klinget der Vogelsang (Johannes Brahms). 10. Rondo a capriccio (Ludwig van Beethoven). 11. Ave Maria (Franz Schubert). 12. Andra och tredje satserna ur Sinfonia B-dur (Christian Cannabich).
18.40 Varför inte... Familjen funderar.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens etc.

Danska radioprogrammet måndag

6.15 nyheter. 7.00 gymnastik. 7.35 grammofoon. 8.30 gudstjänst. 12.10 säng. 12.30 nyheter, därefter konsert av kabaretkörstern. 13.15 Alice Eabs på grammofoon. 14.05 skolors. 14.40 uppläsning. 15.00 konsert från Odense. 16.20 veckorevy för barn. 17.40 populär musik. 18.00 språkundervisning. 18.45 nyheter. 19.15 säng. 19.45 diskussion: Lysnarna och radion. 22.00 nyheter. 22.15 Jerny Länd-program. 23.00 dansmusik.

Danska radioprogrammet tisdag

6.15 nyheter. 7.00 gymnastik. 7.35 grammofoon. 8.30 gudstjänst. 12.10 svenska programmet. 12.30 nyheter, därefter konsert från Wivex. 14.00 för barn med småbarn. 14.20 konsert av Arne och hans orkester. 16.20 barnprogram. 16.50 dansa sänger. 17.40 uppläsning. 18.00 pianosolo. 18.45 nyheter. 19.15 tragisk komedi. 21.00 underhållningsmusik. 21.30 föredrag. 22.00 nyheter. 22.15 kamarmusik. 23.00 grammofoon.

SÖLÄNG
Av DAGNY SUNDGREN

(21)
Våra enkla, praktiga, bussiga granar skulle ses över axeln och behandlas med nedlåtande översikt av de rika stadsborna. Det var det som tagit oss härnäst.
Om vi fått själva gårdar till ett praktiskt bondfolk, som tagit vid på våra små länna av, Men vi fick inte. Vi måste själva ta den högsta bjuden. Majas advokat bevakade gärist i sin klients rätt. Våra överlägga, av en ännu merfarna möbler stödo inhygta på tant Bertas vind.
Det hade varit stort i byn då vi flyttade, det var en svag liten tröst för våra beklagade hjärter. De hade alla bett oss villkomna ut till ofta vi ville. Men vi kunde inte. Inte än åtminstone. Det skulle vara otidigt att riva i de första skivorna.
Viljula, tomta, ihåliga, hade vi lämnat vår by, likt flyktingar. Det var bara för barnens skul i hällin

TISDAG

Riksprogrammet

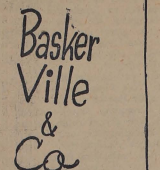
6.15 Vardagsmorgon.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofoonmusik.
7.40 Morgonandakt. Pastor Tass Sjöberg.
8.00 Nyheter och väderlek.
9.00 Liten och Lärn. Skolornas korrespondenskurser i engelska. Ledare: Uno Söndelius (Motala).
9.30 Opp och hoppa. Gymnastik av Brita Svedberg.
10.00 Skolornas grammofoonkvart.
10.15 Skolornas sångstund under ledning av Ally Hallman.
10.45 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshuset. Dagens dikt. Därefter: Underhållningsmusik av Vill Pul-linsens trio. (Göteborg).
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Hälsan framför allt. Med Eric Erlend Mindus.
12.55 Tidslinje.
13.00 Uppbärdomstid av Ragnar Jändel. Uppläsning av Olie Hilding.
13.30 Gösta Cäforns ensemble.
14.00-14.30 Humorshalvtimmen: 1. Aktuella minuter. 2. Skandinaliska bondkvinnor har ordet.
16.30 Väderlek.
16.40 Vår trevliga kvart. Underhållning för barn.
18.55 Barnens prätivling.
17.05 "Gesäll kring världen vandrar...". Om modern hänterkrav-kett.
17.30 Från Revellers till Flickery Flies. Thore Ehrling käser om vokalsensibler.
17.55 Hjälp Europahjälpen! Lysnarnas önskeprogram på grammofoon. (Postigro 600 700).
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens etc.
19.30 Arg i dag.
19.35 Calle Jerdes musettekvarett.
19.55 Där sjöngs inga hjältesånger. Om 6:e tyska arméns undergång vid Stalingrad. Ett program av Heitor Håh med uppläsning av Ulf Palmé.
20.25 Dagens melodier presenteras av Maj och Siv.
20.30 Bihi Johansson och The Metro-nomers. Gösta Jonsson och Thore Ehrling.
21.00 Vi skiljas. Komedi av Victorien Sardou. Översättning: Per Sjöström. Bearbetning och regi: Rune Carlsten. Personer: Des Prunelles - Olof Winerstrand. Cyprienne, hans hustru - Inga Rikblad. Clowinne, hans vän - Tord Ståhl. Adhénar de Gratin-gan - Håkan Westergren. Madame de Valfontaine - Åke Linder. Lisa Rydning. Mademoiselle de Lusignan - Margit Andénus.
21.15 Upphopp. Björje Melvig. Jamarot, polskommis-sarie - Hans Strått. Bastien, betjänt - Arne Lindblad. Josephka, kammarjungfru - Ulrika Modin. (Repris).
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30-23.15 Mozart på resa till Prag, en musikalisk novell av Edward Mörke. Första delen. Uppläsning av Åke Claesson med grammofoonillustrationer.

Dålig effektivitet på sinnessjukhus

Det fastställda antalet vård-placer vid statens sinnessjukhus utgjorde vid 1948 års ut-gång 18,914, medan antalet vård-placer utgjorde till 1949. I me-dio av innevarande år var be-läggningen på de statliga sin-nessjukhusen 22,271.

Dessa överbeläggningssiffror läm-nar för Gunnar Lundquist i sin årsredovisning. Flera sjukhus har överbeläggning på 35-40 procent. Särskilt på de s.k. oroliga avdelning-erna är detta märkbart. Än så rå-dan avdelning avsedd för 40 pa-tienter vilket i och för sig är ett orimligt stort antal - är över-belagd med 10-15 patienter, inns-ätt till förhållanden är alldeles. Även om de yttre svårigheterna

ALLAN KÄMPE

Vettiga barnkläder

Av MARTA LEIJON

ETT STORT ANTAL inbjudna representanter för hushålls-närheten och pressen fick på någon vecka se utställning av barn-kläders utställning av barnkläder i Stockholm. Senare på eftermiddagen var det tejsättning och man-ageruppläsning på hotell. Om de närmare av stadsrådet Kock och andra celebriteter.

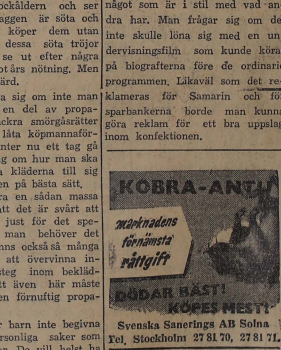
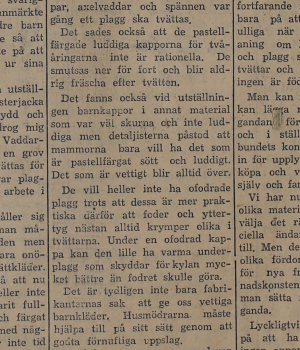
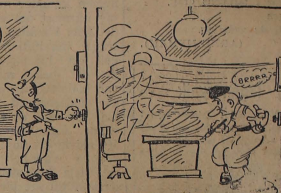
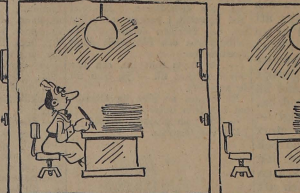
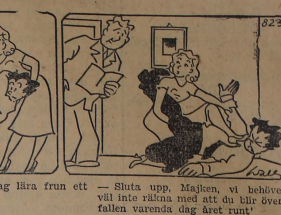
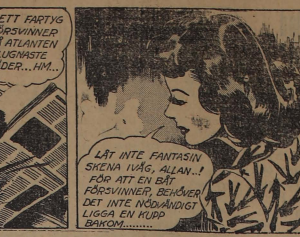
Frånsett barnen Algot, som de populär kallades eftersom deras far är direktör för Algot's fabriker var det vanliga barn som fick vi se i de vackra kläderna.

En och annan liten en vände nog munnar i en liten rädtyf-tingen och beakade tillbaka för-tingen han skulle upp på tjiljorna. Men ledningen för uppläsningen visste hur man tar småtingar på sitt sätt och utan att någon visste hur det gick till var den lille så småningom uppe på estraden stolt och glad.

beaktas har dock de Lundquist det intrycket, att mer effektiva in-satser skulle kunna göras av en del sjukvårdsläkare, om de i sin-nessjukhusen utvärdering, medic-insk terapi och psykoterapi. Sär-skilt synes det som om det ibland brister i organiserandet av arbetet. Beträffande den öppna värd-ten konstaterar dr Lundquist, att så som den ordnats i Göteborg torde få anses vara den bästa orga-niserade i landet.

De yngsta däremot, gråta ofta och klängde hem. Det var svårt att höra deras gråt och ibland blev jag otålig och röt åt dem att tåga, när det gjordes för att i mej att höra på dem. Då blev de skrämda och kvävp undan i en vrå. Utan villde inte vara. Där fanns inga lek-plåster. På gatorna kunde de inte gå. De välensade parkerna med gungor och klätterställningar ror-de dem för en stund, men sedan gingo de hem, satte sej för sej själva och diktade såg för var-andra. Det var ständigt samma utags angor: om märkliga äventyr i stora hjältedda, som skulle gör-a dem rika så att de kunde kom-ma hem till far och mor med myc-kel penga så att vi kunde köpa tillbaka skolorna.
Ibland blev jag aldeles utom mej av att höra på dem. Solbacken och Solbacken! Fanns det ingen-ting annat i världen de kunde in-teressera sej för? Men min ömtål-lighet låg på ytan. Inne i var jag röd över deras kärlek och tro-fanhet.

Det värsta var att barnen för-ändrades. Det gick så småningom, man märkte det inte dag för dag. Men till slut gick upp för mej tonen var en annan i hemmet än den varit förr. De var otåliga grälsjuka. Det var väl träng-böddheten som gjorde det. Man

såka efter lägenhet, och till svar på frågan om hur många barn vi hade, givit svaret: sex stycken.
- Sex! Varför inte lika gärna två?
Sex! Då kan man lika gärna hyra ut till barnkruka! Sex! Och kanske ni snart ska ha det ättendotter? Sex ungar! Nej tack, då skulle lägenheten snart vara för-störd.
Till slut hade vi fått lägenhet genom fabriksledningen. Boget hade köpt in ett par enömda fast-ligheter för att få bostäder åt sina arbetare. Det hette att de skulle modernisera så småningom. Men de visste och vi visste, att det bara var tomt prat. Det gjordes för övrigt ungefär detsamma. Lägenhe-ten var inte större än det gick att få upp den med den tilltje-nan som stod i den lilla hallen. Därifrån ledde dörrar till alla rum-men. Kok och mat-, vardags- och arbetsrum på ensa sidan. Sovrum-men på den andra. Rummet intill köket, som skulle tjäna både till matrum och dagligrum, var så lit-et, att när vi placerat matbör-ten, fick de åtta personer där, fick där inte rum så värt mycket mer. Och att få plats med alla bädd-ar i de båda sovrummen var ett verkligt konststycke.
Men, som sagt, vi hade fått tak över huvudet och finga vara tek-niskt då jag irrade omkring för att

samma. Många hade inte ens det, utan måste bo inhyrta hos släktingar...
När hösten och vintern kom, tyckte jag nog, trots allt, ut det var bra skönt att bo i stan i alla fall. Barnen sluppo att gå i snö-storm och skak den långa vägen till skolan. De kunde komma hem under frukoststråken och få se det ordentligt mål mat, och jag kunde ha mer omväxlande kost än i dem.
Jag slapp att stiga upp klockan dagligen för att mjölka innan de övriga syskon började. Och då kvällen kom och barnen hade gått till sängs, kunde Göran och jag gå på en konsert, en föreläsning eller för att se en bra film.
Hur det var, det hade sina goda sidor med "kulturens världsmör-der" i alla fall. Men förstod man det som Göran och jag försökte att anpassa var van vid det hårda, men friska livet, såg det inte ut som en förfärlighet. Dels hade han måst överge det för-tycke han läskade så högt. Han, som var van vid det hårda, men friska livet, såg det inte ut som en förfärlighet. Dels hade han måst överge det för-tycke han läskade så högt. Han, som var van vid det hårda, men friska livet, såg det inte ut som en förfärlighet. Dels hade han måst överge det för-tycke han läskade så högt. Han, som var van vid det hårda, men friska livet, såg det inte ut som en förfärlighet.